

En Kanelour.

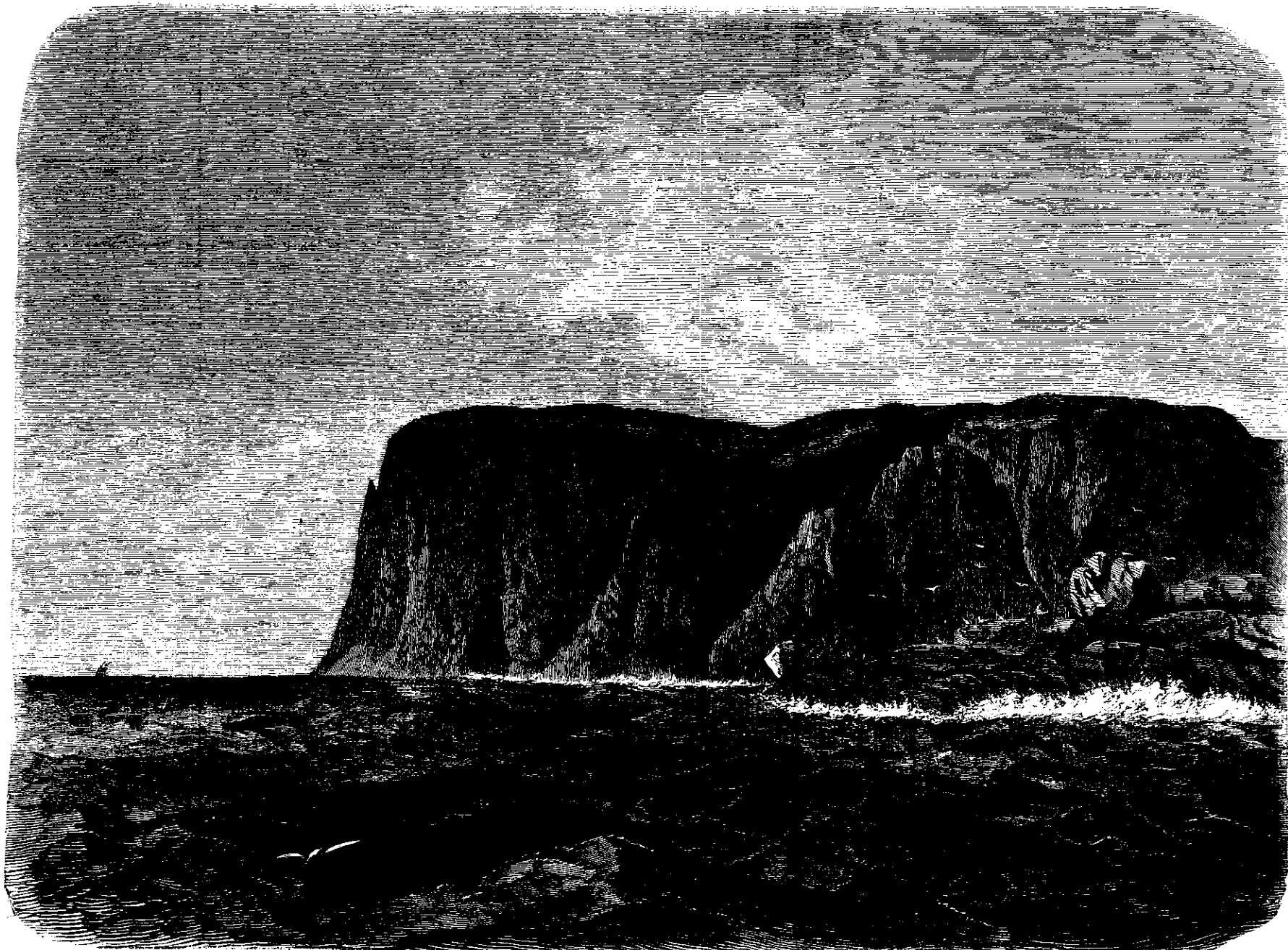
„Du har saa ofte sagt mig,
Du effed' Stoven koldt i Sne;
Det Dnske har jeg lagt mig
Paa Hjerte, skal Du see!
Hør Klokkespillet klinger, hør!
Alt holder Kanen for din Dør,
Er splinterny og himmelblaa,
Med gyldne Stjerner paa.“ — etc.

Nordkap.

Magervæn i Finmarkens Amt er den nordligste af de mangfoldige Der, som omkranses Norges Kyst. Paa denne D findes saaledes Norges nordligste Punt, Kneffjernes eller Knivsfjelodden, som ved sin lave Beliggenhed maa træde i Styggen for det, paa samme D liggende, 976 Fod høie Næs Nordkap. Dette Fjeld tiltraf sig tidligt fremmede Sfarendes Dymærksomhed og stylder rimeligviis Hollænderne sit unordfiste Navn, da disse en Tidlang dreve Handel paa den nærliggende Malangerfjord, indtil Kjøbmændene i Bergen fik det forpurret, som Peter Dafs skriver i „Nordlands Trompet“:

Men da denne Handel lidt længe paastod,
Da blev det de Bergenske Kjøbmænd imod,
Hollænderne maatte sig pakke. —

Den steilt og stolt i Havet fremspringende Klippe bestaar af Glimmerkifer, hvis Lag næsten staae lodret. Dventil er den jevn og flad, saa at man kan gaae til dens yderste Kant; ved dens Fod bruser Nordhavet, Storm og Uveir høre her til Dagens Orden. Desuagtet pløies Havet heromkring allerede i Oldtiden af driftige Somænd, som enten søgte til Bjarmeland, eller vare begjærlige efter de forbudne finste Varer; til den sidstnævnte Færd hørte der dobbelt Mød, da det gjaldt en haard Kamp, naar Skibet traf paa den af Kongens Mand, som styrede Finmarken; disse Kongsmænd kjendte ingen Skaansel, og naar de fik Overhaand, var deres Kettergang ligesaa kort, som deres Sind stod i Ry for at være haardt. — Den eneste danske Konge, som har vovet Farten om Nordkap, var Christian IV, der sølte Trang til at lære sit norske Slige at kjende og derfor i 1599 seilede langsmed hele

Nordkap.